

4. JARDINS DEL REAL

RUTA URBANA DEL SANT CALZE

PLA GENERAL DE LA RUTA

1. Casa del Rellotger
2. Reial Monestir de la Trinitat
3. Museu de Belles Arts
4. **Jardins del Real**
5. Convent de Sant Doménec
6. Reial Col·legi-Seminari de Corpus Christi
7. Llotja
8. Torres dels Serrans
9. Palau dels Borja
10. Basílica de la Mare de Déu dels Desamparats
11. Plaça de L'Arquebisbe
12. Catedral de València

Els jardins del Real (els Vivers): ressons d'un palau desaparegut

Hui, els tranquils passejos dels jardins del Real (els Vivers) amaguen una història lligada al poder i la memòria de la ciutat. En este mateix lloc s'alçava el desaparegut palau del Real de València, residència dels monarques de la Corona d'Aragó i espai que va custodiar el Sant Calze quan van dur-lo a la ciutat.

L'origen del palau era una antiga almúnia musulmana, transformada en residència reial després de la conquesta de Jaume I. L'etapa de més esplendor va arribar en el segle XV, sota el regnat d'Alfons III de València, dit el Magnànim, qui va consolidar València com a capital política i cultural de la Corona d'Aragó i va establir ací la seua seu permanent.

En este entorn també va viure llargues temporades la reina Maria de Castella, muller d'Alfons el Magnànim i figura clau en la història del regne. Com a regent, va impulsar decisions fonamentals que marcarien el futur de la Corona i va reforçar el paper de la ciutat com a centre de poder.

No obstant això, el destí del palau va canviar radicalment en 1810, quan la Junta de Defensa Militar va ordenar enderrocar-lo a fi d'evitar que fora aprofitat per l'exèrcit francès durant el

setge a la ciutat. D'aquell grandios conjunt a penes queden hui restes arqueològiques, descobertes en 1986, al costat de les quals s'ha instal·lat una maqueta en bronze que recrea l'aspecte que tenia a principi del segle XIX.

Llar del Sant Calze a València

A l'interior del palau, al costat de les estances de la reina hi havia la capella de Santa Caterina, on es custodiava el Reliquiari Reial del Casal d'Aragó. En este reliquiari s'estotjava el Sant Calze i convertí este espai en el seu primer custodi a la ciutat.

Les cròniques de l'època relaten l'enorme devoció que provocava la relíquia. Cada vegada que el reliquiari s'exposava públicament, el palau rebia tanta aflluència de visitants que sovint calia fer-hi reparacions a causa del desgast provocat per la multitud.

El mes de març de 1437, quan Alfons el Magnànim va partir cap a Nàpols, Joan d'Aragó, germà del rei, va traslladar el Sant Calze i el Reliquiari a la sagristia de la catedral de València. Este trasllat no va ser casual: la relíquia va quedar depositada a la catedral com a garantia dels importants préstecs que finançaven la campanya italiana del rei.

Hui, en recórrer els jardins del Real, els visitants caminen sobre un espai que va ser escenari de decisions polítiques, fervor religiós i episodis clau en la història del Sant Calze. Un lloc on el passat continua present, encara que el palau haja desaparegut.

